

ФОРМОТВОРЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «СКУЛЬПТУРА» ДЛЯ СТУДЕНТІВ II КУРСІВ АРХІТЕКТУРНО-ХУДОЖНЬОГО ІНСТИТУТУ

Бордюжа Т.В. (*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна*)

Уміння побудувати виконання просторового об'єму як формотворчого елемента скульптури є надзвичайно важливим у професії архітектора. Виступаючи у різноманітних зв'язках з об'ємом самого скульптурного матеріалу, просторий об'єм став невід'ємним пластичним засобом скульптури XXI ст.. Діалог форми і простору може проявлятися у різноманітних зв'язках.

Освоєння досвіду етнічної скульптури привело до включення просторових пауз (які раніше сприймалися як звичайні пусті проміжки між фігурами) у структуру скульптурних композицій як їх формотворчого елемента. Так

створився просторий об'єм як «антиформа» - інтервал між матеріальними об'ємами.

Скульптурний засіб антиформи дав можливість у пластичному об'ємі поєднати земну матеріальність світла.

Просторовий об'єм як інтервал між пластичними формами має реальну пластичну силу, як і об'єм глиняний, бронзовий чи мармуровий. Від правильного використання цього об'єму залежить успіх скульптурного твору.

Поняття ажурі відокремлюються у скульптурі як більш плоске бачення ділянки «антиформи». Ажур є різновидом просторового об'єму, але порівняно малої глибини. Окреслення пластичної форми, контуром зближає скульптуру з графікою, запозичуючи у неї гостроту образної виразності.

Основні можливості простору як засобу виразності скульптури, може використовувати студент у своїй роботі. Розуміння цих засобів вкрай необхідно студентам для здійснення інтерпретації художніх образів скульптури на заняттях.

Правильно передати зображену натуру означає не просто правильно виліпити її складові, а й розмістити їх так, щоб кожна деталь зайняла своє місце.

Моделювання її основних тримірних параметрів і пошуку її пластичного вирішення відповідно до натури. Модельований пластичний матеріал потрібно узагальнювати, приводячи у відповідність другорядний до головного, виявляючи важливі акценти шляхом чіткого виділення важливих форм та приглушення другорядних.

Стадія завершення потребує внесення в роботу такого важливого і необхідного елемента як одухотворення та емоційне наповнення створюваного образу. На цьому завершальному етапі роботи необхідно проникнути в емоційну сферу образу та знайти відповідні уточнення деталей.